Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 4. oktobra 2024*

„Predhodno odločanje – Varstvo osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Člen 82(1) – Pravica do odškodnine in odgovornost – Nezakonita obdelava podatkov – Kršitev pravice do varstva osebnih podatkov – Pojem ‚škoda‘ – Povračilo nepremoženjske škode v obliki opravičila – Dopustnost – Načelo učinkovitosti – Presoja oblike in ravni povračila škode – Eventualno upoštevanje vedenja in motivacije upravljavca“

V zadevi C-507/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (Senāts) (vrhovno sodišče, Latvija) z odločbo z dne 7. avgusta 2023, ki je na Sodišče prispela 8. avgusta 2023, v postopku

A

proti

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi N. Piçarra, predsednik senata, N. Jääskinen (poročevalec) in M. Gavalec, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za latvijsko vlado J. Davidoviča in K. Pommere, agentki,

– za Evropsko komisijo A. Bouchagiar, H. Kranenborg in I. Naglis, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: latvijščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 82(1) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1, in popravek v UL 2018, L 127, str. 2) (v nadaljevanju: SUVP).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med osebo A in Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (center za varstvo pravic potrošnikov, Latvija) (v nadaljevanju: PTAC) zaradi povračila nepremoženjske škode, za katero tožeča stranka iz postopka v glavni stvari trdi, da ji je nastala, ker je PTAC brez njenega dovoljenja obdeloval nekatere njene osebne podatke.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 1, 75, 85, 146 in 148 SUVP je navedeno:

„(1) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. V členu 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in členu 16(1) [PDEU] je določeno, da ima vsakdo pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj.

[…]

(75) Tveganje za pravice in svoboščine posameznika, ki se razlikuje po verjetnosti in resnosti, je lahko posledica obdelave osebnih podatkov, ki bi lahko povzročila fizično, premoženjsko in ali nepremoženjsko škodo, zlasti: kadar obdelava lahko privede do […] okrnitve ugleda […] ali katere koli druge znatne gospodarske ali socialne škode; kadar bi bile posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, lahko odvzete pravice in svoboščine ali bi jim bilo preprečeno izvajanje nadzora nad njihovimi osebnimi podatki; […]

[…]

(85) Kršitev varnosti osebnih podatkov lahko, če se ne obravnava ustrezno in pravočasno, zadevnim posameznikom povzroči fizično, premoženjsko ali nepremoženjsko škodo, kot je izguba nadzora nad njihovimi osebnimi podatki ali omejitev njihovih pravic, […] okrnitev ugleda[…] ali katera koli druga znatna gospodarska ali socialna škoda. […]

[…]

(146) Upravljavec ali obdelovalec bi moral povrniti vso škodo, ki jo oseba lahko utrpi zaradi obdelave, ki krši to uredbo. […] Pojem škode bi bilo treba razlagati široko ob upoštevanju sodne prakse Sodišča na način, ki, v celoti odraža cilje te uredbe. To je brez poseganja v kakršne koli odškodninske zahtevke, ki izhajajo iz kršitve drugih pravil prava Unije ali prava države članice. […] Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali prejeti celotno in učinkovito odškodnino za škodo, ki so jo utrpeli. […]

[…]

(148) Da bi okrepili izvrševanje pravil te uredbe, bi bilo treba […] za vsako kršitev uredbe uvesti kazni, vključno z upravnimi globami […]. Vsekakor pa bi bilo treba ustrezno upoštevati naravo, težo in trajanje kršitve, namernost kršitve, sprejete ukrepe za ublažitev utrpljene škode, stopnjo odgovornosti […] in morebitne druge oteževalne ali olajševalne dejavnike. […]“

4 Člen 1 te uredbe, naslovljen „Predmet urejanja in cilji“, v odstavku 2 določa:

„Ta uredba varuje temeljne pravice in svoboščine posameznikov ter zlasti njihovo pravico do varstva osebnih podatkov.“

5 Člen 4 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej uredbi:

(1) ‚osebni podatki‘ pomeni katero koli informacijo v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom (v nadaljnjem besedilu: posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki); […]

[…]

(7) ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali drugo telo, ki samo ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave; […]

[…]

(12) ‚kršitev varnosti osebnih podatkov‘ pomeni kršitev varnosti, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščeno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani;

[…].“

6 Člen 6 iste uredbe, naslovljen „Zakonitost obdelave“, v odstavku 1 določa, da je obdelava osebnih podatkov zakonita le in kolikor je izpolnjen vsaj eden od pogojev, naštetih v tem členu.

7 Poglavje VIII SUVP, naslovljeno „Pravna sredstva, odgovornost in kazni“, zajema člene od 77 do 84 te uredbe.

8 Člen 82 te uredbe, naslovljen „Pravica do odškodnine in odgovornost“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Vsak posameznik, ki je utrpel premoženjsko ali nepremoženjsko škodo kot posledico kršitve te uredbe, ima pravico, da od upravljavca ali obdelovalca dobi odškodnino za nastalo škodo.

2. Vsak upravljavec, vključen v obdelavo, je odgovoren za škodo, ki jo povzroči obdelava, ki krši to uredbo. […]“

9 Člen 83 SUVP, naslovljen „Splošni pogoji za naložitev upravnih glob“, v odstavku 2 določa:

„[…] Pri odločanju o tem, ali se naloži upravna globa, in o višini upravne globe za vsak posamezen primer se ustrezno upošteva naslednje:

(a) narava, teža in trajanje kršitve, pri čemer se upoštevajo narava, obseg ali namen zadevne obdelave ter število posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki in ki jih je kršitev prizadela, in raven škode, ki so jo utrpeli;

(b) ali je kršitev naklepna ali posledica malomarnosti;

(c) vsi ukrepi, ki jih je sprejel upravljavec ali obdelovalec, da bi omilil škodo, ki so jo utrpeli posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki;

[…]

(k) morebitni drugi oteževalni ali olajševalni dejavniki v zvezi z okoliščinami primera, kot so pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube, ki neposredno ali posredno izhajajo iz kršitve.“

10 Člen 84 te uredbe, naslovljen „Kazni“, v odstavku 1 določa:

„Države članice določijo pravila o drugih kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, zlasti za kršitve, za katere se ne uporabljajo upravne globe v skladu s členom 83, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.“

Latvijsko pravo

11 Člen 14 Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (zakon o povračilu škode, ki so jo povzročili državni organi) z dne 2. junija 2005 (*Latvijas Vēstnesis*, 2005, št. 96) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon iz leta 2005), naslovljen „Določitev povračila nepremoženjske škode“, določa:

„1. Povračilo nepremoženjske škode se določi glede na pomembnost kršenih pravic in pravno varovanih interesov ter resnost zadevnega posega, pri čemer se upoštevajo dejanski in pravni razlogi za ravnanje organa, ravnanje in soodgovornost oškodovanca ter druge okoliščine, pomembne za obravnavani primer.

2. Nepremoženjska škoda se odpravi z vzpostavitvijo stanja, ki je obstajalo, preden je bila škoda povzročena, ali v primeru popolne ali delne nemožnosti ali neustreznosti te rešitve, z opravičilom ali s plačilom ustrezne odškodnine.

3. Če organ ali sodišče po presoji okoliščin zadevnega primera ugotovi, da kršitev pravic ali pravno varovanih interesov posameznika ni resna, lahko pisno ali javno opravičilo pomeni samostojno ali dopolnilno povračilo nepremoženjske škode.

4. Povračilo nepremoženjske škode se določi v znesku do največ 7000 EUR. V primeru nastanka resne nepremoženjske škode lahko ta najvišji možni znesek znaša 10.000 EUR, v primeru škode za življenje ali posebno resne škode za zdravje pa lahko navedeni najvišji možni znesek odškodnine znaša 30.000 EUR.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

12 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari je v Latviji poznana kot strokovni novinar na avtomobilskem področju.

13 PTAC je v okviru kampanje za ozaveščanje potrošnikov o tveganjih, ki nastanejo pri nakupu rabljenega vozila, na več spletnih mestih razširjal videoposnetek, v katerem je med drugim nastopal lik, ki je posnemal tožečo stranko iz postopka v glavni stvari, ne da bi ta s tem soglašala.

14 Kljub nasprotovanju, ki ga je ta izrazila v zvezi z izdelavo in razširjanjem tega videoposnetka, je ta ostal na voljo na spletu. Poleg tega je PTAC zavrnil njeni izrecni zahtevi za ustavitev tega razširjanja in za odškodnino za škodovanje njenemu ugledu.

15 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari je zato pri administratīvā rajona tiesa (upravno sodišče prve stopnje, Latvija) vložila tožbo, s katero je predlagala, prvič, naj se ugotovi nezakonitost ravnanja PTAC, ki zajema uporabo in razširjanje njenih osebnih podatkov brez dovoljenja, ter drugič, naj se ji povrne nepremoženjska škoda v obliki opravičila in odškodnine v znesku 2000 EUR. Potem ko je navedeno sodišče to ravnanje razglasilo za nezakonito, je PTAC naložilo, naj s tem ravnanjem preneha in se tej tožeči stranki javno opraviči ter naj ji plača odškodnino v znesku 100 EUR iz naslova povračila nastale nepremoženjske škode.

16 Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče, Latvija), ki je odločalo o pritožbi, je s sodbo z dne 20. maja 2023 potrdilo nezakonitost obdelave osebnih podatkov, ki jo je opravil PTAC, na podlagi člena 6 SUVP ter odredilo prenehanje tega ravnanja in objavo opravičila na spletnih mestih, na katerih se je razširjal videoposnetek, na podlagi člena 14 zakona iz leta 2005. Navedeno sodišče pa je zavrnilo zahtevek za denarno odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka iz postopka v glavni stvari. V zvezi s tem je zlasti štelo, da storjena kršitev ni resna, ker je bil videoposnetek namenjen opravljanju naloge v javnem interesu, ne pa škodovanju ugledu, časti in dostojanstvu te tožeče stranke. Poleg tega je ocenilo, da je ta kršitev posledica tega, da je PTAC napačno razlagal zapletene zakonske določbe.

17 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari v kasacijski pritožbi, vloženi pri Augstākā tiesa (Senāts) (vrhovno sodišče, Latvija), ki je predložitveno sodišče v tej zadevi, navedeno sodbo izpodbija v delu, v katerem ji je bila zavrnjena denarna odškodnina za povračilo njene nepremoženjske škode. V bistvu trdi, da je pritožbeno sodišče storilo napake pri presoji resnosti kršitve njenih pravic in pri oceni škode, ki izhaja iz te kršitve. Trdi tudi, da povračilo v obliki opravičila ni niti pravično niti ustrezno glede na člen 82 SUVP.

18 Na prvem mestu, predložitveno sodišče ob upoštevanju sodbe z dne 4. maja 2023, Österreichische Post (Nepremoženjska škoda v zvezi z obdelavo osebnih podatkov) (C-300/21, EU:C:2023:370, v nadaljevanju: sodba Österreichische Post), meni, da na podlagi člena 82 SUVP ni mogoče odrediti povračila škode zaradi kršitve te uredbe, ne da bi bila predhodno opredeljena škoda, povzročena s to kršitvijo. Po njegovem mnenju je pritožbeno sodišče v obravnavanem primeru kršilo ta člen 82, ker je odredilo tako povračilo škode, ne da bi ugotovilo škodovanje ugledu, časti in dostojanstvu tožeče stranke iz postopka v glavni stvari. V tem okviru želi navedeno sodišče ugotoviti, ali lahko glede na člen 1(2) SUVP ter uvodne izjave 75, 85 in 146 te uredbe nezakonita obdelava osebnih podatkov sama po sebi pomeni kršitev temeljne pravice do varstva teh podatkov, kot je zagotovljena s členom 8(1) Listine, in zato pomeni „škodo“ v smislu navedenega člena 82, tudi če ni dokazano, da so bili kakor koli oškodovani ugled, čast ali dostojanstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

19 Na drugem mestu, predložitveno sodišče se sprašuje o ustreznem povračilu nepremoženjske škode na podlagi člena 82(1) SUVP, kot je bil razložen v sodbi z dne 4. maja 2023, Österreichische Post (C-300/21, EU:C:2023:370). Izvedeti želi, ali je obveznost opravičila oškodovancu, ki lahko v skladu z latvijskim pravom pomeni samostojno ali dopolnilno povračilo škode, v nekaterih primerih mogoče šteti za zadostno povračilo škode glede na ta člen 82(1).

20 Na tretjem in zadnjem mestu, navedeno sodišče se glede na točko 58 navedene sodbe sprašuje, ali člen 82(1) SUVP omogoča, da se pri presoji oblike in ravni povračila škode, ki je dolgovano iz tega naslova, upoštevajo okoliščine, ki spremljajo ali celo upravičujejo ravnanje kršitelja določb te uredbe.

21 V teh okoliščinah je Augstākā tiesa (Senāts) (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da lahko nezakonita obdelava osebnih podatkov, ki pomeni kršitev te uredbe, sama po sebi pomeni neupravičen poseg v subjektivno pravico posameznika do varstva njegovih podatkov in škodo, povzročeno tej osebi?

2. Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da dopušča, da se v primeru, ko ni mogoče vzpostaviti stanja pred nastankom škode, kot edino povračilo nepremoženjske škodo naloži obveznost opravičila?

3. Ali je treba člen 82(1) [SUVP] razlagati tako, da lahko okoliščine, ki kažejo na odnos in motivacijo upravljavca podatkov (na primer potreba po izpolnitvi naloge, ki se izvaja v javnem interesu, neobstoj namena škodovanja posamezniku ali težave pri razumevanju pravnega okvira), utemeljujejo določitev povračila te škode v zmanjšanem obsegu?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

22 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVP ob upoštevanju člena 8(1) Listine razlagati tako, da kršitev določb te uredbe sama po sebi zadostuje za to, da pomeni „škodo“ v smislu tega člena 82(1).

23 Člen 82(1) SUVP določa, da ima „[v]sak posameznik, ki je utrpel premoženjsko ali nepremoženjsko škodo kot posledico kršitve te uredbe, […] pravico, da od upravljavca ali obdelovalca dobi odškodnino za nastalo škodo“.

24 Sodišče je ta člen 82(1) večkrat razlagalo tako, da zgolj kršitev te uredbe ne zadostuje za priznanje pravice do odškodnine na tej podlagi, ker je obstoj „škode“, bodisi premoženjske bodisi nepremoženjske, ali „škode“, ki je „nastala“, eden od pogojev za pravico do odškodnine iz te določbe, enako kot sta to obstoj kršitve določb navedene uredbe ter obstoj vzročne zveze med to škodo in to kršitvijo, pri čemer so ti trije pogoji kumulativni. Tako mora oseba, ki zahteva povračilo nastale nepremoženjske škode na podlagi navedene določbe, dokazati ne le kršitev te uredbe, ampak tudi to, da ji je ta kršitev dejansko povzročila tako škodo (glej v tem smislu sodbe z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, točke 32, 33, 42 in 50; z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točki 41 in 42, ter z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točke 22, 24, 25 in 27).

25 Ker so ti trije kumulativni pogoji potrebni in zadostni za pridobitev pravice do odškodnine v smislu člena 82(1) SUVP (sodba z dne 14. decembra 2023, Gemeinde Ummendorf, C-456/22, EU:C:2023:988, točka 14), te pravice ni mogoče pogojevati z dodatnim dokazom, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, kot je opredeljen v členu 4, točka 1, te uredbe, utrpel neupravičen poseg v pravni interes, ki ga varuje ta uredba, in sicer je to pravica takega posameznika do varstva njegovih osebnih podatkov.

26 Poleg tega je Sodišče poudarilo, da tudi če bi bile z določbo SUVP, ki je bila predmet kršitve, podeljene pravice posameznikom, taka kršitev sama po sebi ne more pomeniti „nepremoženjske škode“ v smislu te uredbe in biti podlaga za pravico do odškodnine iz tega naslova, saj se z navedeno uredbo zahteva, da sta izpolnjena tudi druga pogoja, na katera je opozorjeno v točki 24 te sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 11. aprila 2024, juris, C-741/21, EU:C:2024:288, točka 40).

27 To razlago člena 82(1) SUVP potrjujejo uvodne izjave 75, 85 in 146 te uredbe. Iz teh uvodnih izjav je namreč razvidno, prvič, da je nastanek škode v okviru nezakonite obdelave osebnih podatkov le potencialna, ne pa samodejna posledica take obdelave, drugič, da kršitev SUVP ne povzroči nujno škode in, tretjič, da mora za pravico do odškodnine obstajati vzročna zveza med zadevno kršitvijo in škodo, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki (glej v tem smislu sodbo z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, točka 37).

28 Z navedeno razlago je tako mogoče zagotoviti varstvo osebnih podatkov kot temeljno pravico, določeno v členu 8(1) Listine, na katerega napotuje uvodna izjava 1 SUVP.

29 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) SUVP ob upoštevanju člena 8(1) Listine razlagati tako, da kršitev določb te uredbe sama po sebi ne zadostuje za to, da pomeni „škodo“ v smislu tega člena 82(1).

Drugo vprašanje

30 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da lahko opravičilo pomeni ustrezno povračilo nepremoženjske škode na podlagi te določbe, zlasti kadar ni mogoče vzpostaviti stanja pred nastankom te škode.

31 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba na podlagi načela procesne avtonomije v notranjem pravnem redu vsake države članice določiti procesne vidike za sodna pravna sredstva, katerih namen je varstvo pravic pravnih subjektov, pod pogojem, da ta pravila v položajih, ki spadajo na področje uporabe prava Unije, niso manj ugodna od tistih, ki urejajo podobne položaje, za katere velja nacionalno pravo (načelo enakovrednosti), in v praksi ne onemogočajo ali pretirano otežujejo uveljavljanja pravic, ki jih daje pravo Unije (načelo učinkovitosti) (sodbi z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, točka 53, in z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točka 32).

32 V obravnavani zadevi SUVP ne vsebuje določbe, katere namen bi bil opredeliti pravila o oceni odškodnine, dolgovane na podlagi pravice do povračila škode, določene v členu 82 te uredbe, zato morajo nacionalna sodišča za to uporabiti notranja pravila vsake države članice v zvezi z obsegom denarne odškodnine, če sta spoštovani načeli enakovrednosti in učinkovitosti prava Unije (glej v tem smislu sodbe z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21,

EU:C:2023:370, točki 54 in 59; z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točki 27 in 33, ter z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točka 40).

33 V zvezi s tem Sodišče, kar zadeva spoštovanje tega načela enakovrednosti, ne razpolaga z nobenim elementom, ki bi kazal na to, da bi navedeno načelo lahko imelo konkreten vpliv v tem sporu o glavni stvari.

34 Kar zadeva spoštovanje tega načela učinkovitosti, izključno kompenzacijska funkcija pravice do povračila škode, določene v členu 82 SUVP, pomeni, da je treba v pravnem redu vsake države članice določiti merila za oceno povračila škode, dolgovanega na podlagi tega člena, pri čemer mora biti to povračilo škode celotno in učinkovito, ne da bi bilo treba za tako celotno povračilo škode naložiti plačilo kaznovalne odškodnine (glej v tem smislu sodbe z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, točki 57 in 58; z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točke 23, 24, 35, 36 in 43, ter z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točka 42).

35 Poleg tega je Sodišče priznalo, da lahko nacionalno sodišče, če škoda, ki jo je utrpel posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni resna, to škodo nadomesti tako, da temu posamezniku prisodi minimalno odškodnino, če je majhen znesek tako dodeljene odškodnine tak, da v celoti nadomesti to škodo, kar mora preveriti navedeno sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točka 46).

36 Prav tako člen 82(1) SUVP ne nasprotuje temu, da lahko opravičilo pomeni samostojno ali dopolnilno povračilo nepremoženjske škode, kot v obravnavanem primeru določa člen 14 zakona iz leta 2005, če je taka oblika povračila v skladu z navedenima načeloma enakovrednosti in učinkovitosti, zlasti v smislu, da mora omogočiti, da se v celoti nadomesti nepremoženjska škoda, ki je dejansko nastala zaradi kršitve te uredbe, kar mora preveriti nacionalno sodišče, ki odloča o zadevi, ob upoštevanju okoliščin vsakega posameznega primera.

37 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da opravičilo lahko pomeni ustrezno povračilo nepremoženjske škode na podlagi te določbe, zlasti kadar ni mogoče vzpostaviti položaja pred nastankom te škode, če je ta oblika povračila taka, da v celoti nadomesti škodo, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Tretje vprašanje

38 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da nasprotuje temu, da se vedenje in motivacija upravljavca lahko upoštevata za to, da bi se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede na okoliščine primera prisodilo povračilo škode, ki je nižje od škode, ki mu je dejansko nastala.

39 Na prvem mestu, iz člena 83 SUVP v povezavi z uvodno izjavo 148 te uredbe izhaja, da je treba pri odločanju, ali je treba naložiti upravno globo, in določitvi njenega zneska upoštevati zlasti merila v zvezi z vedenjem in motivacijo upravljavca kot „oteževalne ali olajševalne dejavnike“. Ta merila pa niso navedena niti v členu 82 te uredbe niti v njeni uvodni izjavi 146, ki se posebej nanaša na pravico do povračila škode iz tega člena 82.

40 Neobstoj sklicevanja na taka merila je utemeljen s tem, da ima člen 82 SUVP izključno kompenzacijsko funkcijo – in sicer v smislu, da mora povračilo škode, zlasti denarno, na podlagi tega člena 82 omogočiti, da se v celoti nadomesti nastala škoda – nasprotno od drugih določb te uredbe, ki so prav tako v poglavju VIII te uredbe, in sicer členov 83 in 84 te uredbe, ki imata v bistvu kaznovalni namen, saj omogočata naložitev upravnih glob oziroma drugih kazni (sodbi z dne 4. maja 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, točki 38 in 40, ter z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točka 22).

41 Zato glede na razlike v besedilu in ciljih, ki obstajajo med členom 82 SUVP ob upoštevanju njene uvodne izjave 146 ter členom 83 te uredbe ob upoštevanju njene uvodne izjave 148, ni mogoče šteti, da se merila za ocenjevanje, ki so posebej določena v tem členu 83, smiselno uporabljajo v okviru tega člena 82 (sodba z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točka 43 in navedena sodna praksa). Ta ugotovitev velja zlasti za določitev zneska odškodnine, ki jo je treba plačati iz naslova povračila škode na podlagi navedenega člena 82 (glej v tem smislu sodbo z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točki 39 in 44), ter splošneje za določitev denarne ali druge oblike in višine takega povračila.

42 Na drugem mestu, izključno kompenzacijska funkcija pravice do povračila škode iz člena 82(1) SUVP nasprotuje temu, da se za namene povračila škode na podlagi navedene določbe upoštevata stopnja resnosti in morebitna namernost kršitve te uredbe, ki jo je storil upravljavec (glej v tem smislu sodbo z dne 20. junija 2024, Scalable Capital, C-182/22 in C-189/22, EU:C:2024:531, točke od 28 do 30).

43 Glede na izključno kompenzacijsko in nekaznovalno funkcijo, ki jo ima ta pravica do povračila škode, resnost take kršitve ne more vplivati na znesek odškodnine, dodeljene na podlagi tega člena 82(1), in tega zneska ni mogoče določiti na ravni, ki bi presegala celotno nadomestitev škode (glej v tem smislu sodbo z dne 20. junija 2024, PS (Napačen naslov), C-590/22, EU:C:2024:536, točka 41 in navedena sodna praksa). Pri določitvi zneska takega denarnega nadomestila je treba upoštevati le škodo, ki je dejansko nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki (glej v tem smislu sodbo z dne 11. aprila 2024, juris, C-741/21, EU:C:2024:288, točka 64).

44 Prav tako izključno kompenzacijska funkcija navedenega člena 82(1) ne bi bila spoštovana, če bi se za določitev oblike povračila škode, prisojenega na podlagi te določbe, ali za to, da bi bilo prisojeno povračilo na „nižji ravni“ od popolne nadomestitve škode, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, upoštevala vedenje in motivacija upravljavca, kot meni predložitveno sodišče v obravnavani zadevi.

45 Glede na zgoraj navedene razloge je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 82(1) SUVP razlagati tako, da nasprotuje temu, da se vedenje in motivacija upravljavca lahko upoštevata za to, da bi se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede na okoliščine primera prisodilo povračilo škode, ki je nižje od škode, ki mu je dejansko nastala.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

1. **Člen 82(1) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) ob upoštevanju člena 8(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

   je treba razlagati tako, da

   kršitev določb te uredbe sama po sebi ne zadostuje za to, da pomeni „škodo“ v smislu tega člena 82(1).

2. **Člen 82(1) Uredbe 2016/679**

   je treba razlagati tako, da

   opravičilo lahko pomeni ustrezno povračilo nepremoženjske škode na podlagi te določbe, zlasti kadar ni mogoče vzpostaviti položaja pred nastankom te škode, če je ta oblika povračila taka, da v celoti nadomesti škodo, ki je nastala posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki.

3. **Člen 82(1) Uredbe 2016/679**

   je treba razlagati tako, da

   nasprotuje temu, da se vedenje in motivacija upravljavca lahko upoštevata za to, da bi se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede na okoliščine primera prisodilo povračilo škode, ki je nižje od škode, ki mu je dejansko nastala.

Podpisi